

متن پرسش

سلام بدترین روز برای من روزیه که در مباحث چرخ بزنم و هی گوش کنم و قرآن بخونم و بازم نفهمم ... اره الانم همون جوریم راستش من قبلا از بسکی دل خودم رو با پیام دادن به شما خوش میکردم حدود ۱ ساله که ن دیگه مباحث رو دنبال میکنم نه ... کلا گفتم بکش بیرون از این مباحث طاهرزاده، اما رفته بودم جاتون خالی کربلا همین طور که لا شلوغیا دورمیزدم و گنبد آقا رو میدیدم و با خودم گفتم تا کی در وطن خویش غریب ، من مشکلات زیادی دارم و به قصد حل این ها رفته بودم مثلا با دعا ولی ن فایده ای نداشت ، سیم متصل نبود و نیست الان فقط با خودم میگم کربلا چیه؟ تو زندگی شاید ارزش آدم ها به این باشه که چقدر میتونند پول دربیارند و زرنگ ترند و خلاصه وقتی توی زندگیمون هستیم باید وحشی و بیشرف تر از همدیگه باشیم تا جایگاهمون مشخص بشه ولی کربلا هم که میریم هی دلمون میخواد اشک الکی بریزیم که خودمونو یه جوری جا کرده باشیم ، یا مثلا کار های بیخودی انجام بدیم که بقیه بگن باریکلا این امام حسین رو هم داره. خسته شدم، ن میمیرم نه میتونم بپریم تو بغل امام حسین، اره من نمیتونم ، حالا بنظرم مشخص شد که باید ببینم چجوری میتونم ، واقعا چجوری؟ این دنیا مگه ول میکنه؟ همین طوری چسبیده و ول نمیکنه این اینستاگرام و ... زیاد و فرصت برای به تکلیف رسیدن کم . چند ماه پیش قول داده بودم اگه تکلیفم مشخص نشه خود کشی میکنم ولی مثلا میگم تا دو ماه دیگه اگه فرجی نشه ولی باز اینجام و دارم از شدت فشار بیشتر خودم رو مشغول کار ها بیهوده میکنم ، مثلا شبا بیدار میمونم و صب تا شب سرم تو گوشیه و نمیدونم ... یک دفعه ای شد که نوشتم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این حکایت، حکایت تنها شما که فدایتان بشوم نیست. حکایت نسلی است که بنا دارد در فردایی بزرگ حاضر شود با قامتی بلند که تا عرش بلند باید باشد؛ ولی ما او را به کوتوله‌ای تبدیل کرده‌ایم که بناست در محدودهٔ نور و تاریک زندگی‌های تکراری و سخنان تکراری خفه کنیم و به خاک بسپاریم مگر آن‌که و مگر آن‌که به آینده‌ای نظر کنیم که بیش از آن‌که آقای شهید ایران بسیار از او گفت، حال رهبر عزیز انقلاب بیش از آن رهبر شهید ما را متذکر جهانی کرده است به وسعت همهٔ انسان‌ها در میدان ایرانی که «جهان» شده است. در مسیر برگشت از کربلا در «تکیه اربعینی‌ها» عرایضی تحت عنوان «ایرانی دیگر و اربعینی دیگر» https://eitaa.com/soha_sima/5963 شد و همهٔ حرف در آن بود که اگر متوجهٔ حضور در ایران آینده با شخصیتی تمدنی به وسعت همهٔ

انسانیت نباشیم، هیچ کجایی نخواهیم بود! این که همواره گرفتار قبض و بسط هستید و نمی‌دانید باید بروید و یا باید بنشینید؛ حکایتِ نسلی است که می‌خواهد پرواز کند ولی آنچه به او پیشنهاد می‌کنند قفسی بیشتر نیست. به نظر می‌آید طاهرزاده از حدود ۲۰ سال پیش آن‌گاه که فعالیت‌های فرهنگی پوچ می‌شود را به میان آورد و البته تنها خبری بود بدون راه حلّ تا به مرز سلوک ذیل شخصیت حضرت روح الله «رضوان الله تعالی علیه» رسیدیم که شخصی بود برای ادامه شخصیت انسانی ما و او را طوری در جان خود تجربه کردیم که با آقای شهید ایران سیراب شدیم و گمان کردیم به همه آنچه رسیدنی بود، رسیدیم که ناگاه با مردی روبه‌رو شده‌ایم که به حکم «الولد سرّ ابی» حقیقتاً به اسراری اشاره دارد که تنها و تنها در آینده به ظهور می‌آید آینده‌ای بس بزرگ‌تر از آن که ما در تشییع آن مرد الهی در ایران و عراق دیدیم، آینده‌ای بزرگ که تنها و تنها با توصیه‌های فوق‌العاده این رهبر سراسر اسراردار، امکان تحقق آن فراهم است آن‌گاه که از یک طرف:

به اتحاد مقدس تأکید می‌کنند و از طرف دیگر: بر حفظ حرمت مسئولین دلسوز خدمتگذار بویژه دولت محترم ما را متذکر می‌شوند و از دوری و انشقاق و دودستگی بر حذر می‌دارند که زمینه‌ساز نسبت‌های نادرست به مسئولین محترم و زمینه تحقق اهداف دشمنان خواهد شد.

خدا می‌داند این تذکرات، اصیل‌ترین تذکرات تاریخی در این زمان برای حضور در ایران تمدنی با هویت انسانی آخرالزمانی می‌باشد امری که امثال جنابعالی چنین ظرفیتی را در خود دارید و اگر از این نکته مهم غفلت کنید باز به قول خودتان نمی‌دانید چه هستید و چه باید بکنید و کجا باید قرار بگیرید.

موفق باشید